

26 Φεβρουαρίου, 1993

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ Κ. ΠΕΤΡΟΥ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ
ΚΑΙ/Ή ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ
ΚΑΙ/Ή ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 908/91)

Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Εξουσίες της — Δυνατότητα έκδοσης νέας απόφασης σε αντικατάσταση της προσβληθείσας με ιεραρχική προσφυγή — Σε τέτοια περίπτωση η νομιμότητα της νέας απόφασης δεν επηρεάζεται από τις αδυναμίες της απόφασης της Αρχής Αδειών.

5

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αναθεωρητική δικαιοδοσία Ανωτάτου Δικαστηρίου — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η απόφαση της διοίκησης ήταν εύλογα επιτρεπτή με βάση το Νόμο και τα γεγονότα — Επεμβαίνει μόνο αν διαπιστωθεί υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας ή πλάνη περί τα πράγματα ή το Νόμο.

10

Συντάγματικό Δίκαιο — Δυσμενής διάκριση — Έκδοση άδειας σε διοικούμενο με βάση τα κριτήρια που ορίζει ο Νόμος δε συνιστά δυσμενή διάκριση σε βάρος των υπολοίπων ενδιαφερομένων ή ήδη αδειούχων.

15

Προς υποστήριξη της προσφυγής τους κατά της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών να παραχωρήσει στα ενδιαφερόμενα μέρη άδεια ιδιωτικού λεωφορείου, οι αιτητές ισχυρίστηκαν κατ' αρχήν ότι η επιδικη απόφαση ήταν άκυρη καθ' ότι επικύρωνε απόφαση της Αρχής Αδειών που ήταν νομικά ανυπόστατη επειδή είχε εκδοθεί από όργανο που είχε συγκροτηθεί και λειτουργούσε βάσει των προνοιών του περί Ορισμένων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Διορισμός Διοικητικών Συμβουλίων) Νόμου (Ν.149/88),

20

που είχαν κηρυχθεί αντισυνταγματικές. Περαιτέρω ισχυρίστηκαν πως η επίδικη απόφαση ήταν αντίθετη με το Νόμο, αποτελούσε δυσμενή διάκριση εις βάρος τους, βασίστηκε σε πεπλανημένα κριτήρια, έθιγε κεκτημένα δικαιώματά τους και ήταν ανατιολόγητη.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10 1. Η απόφαση της Αρχής Αδειών που αποτέλεσε το αντικείμενο της ιεραρχικής προσφυγής ήταν χωρίς αμφιβολία χωρίς νομικό έρεισμα. Από τα γεγονότα όμως, όπως φαίνονται στο σχετικό φάκελο της διοίκησης που κατατέθηκε, δεν προκύπτει ότι η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών επικύρωσε ή με οποιοδήποτε τρόπο βασίστηκε στην απόφαση αυτή της Αρχής Αδειών ώστε να στερείται και αυτή νομικού ερεισματος αλλά προέβηκε, σύμφωνα με το Άρθρο 4Α(4)(δ), του περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου (Ν. 9/82) στην έκδοση νέας απόφασης σε αντικατάσταση της προσβληθείσας.

15

20 2. Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην κρίση του αρμόδιου οργάνου με βάση τα ορθά γεγονότα και την ορθή εφαρμογή του Νόμου και των αρχών του Διοικητικού Δικαίου.

25

Η δε ουσιαστική εκτίμηση των γεγονότων τα οποία δεν αποδεικνύονται αντικειμενικά αναληθή και ανακριβή είναι έξω από τα όρια του δικαστικού ελέγχου. Το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο όταν η διοίκηση υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας ή όταν αποδειχθεί πλάνη περί τα πράγματα ή το Νόμο ή κατάχρηση εξουσίας.

30

Στην παρούσα υπόθεση η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών στην άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας έλαβε υπόψη της όλα τα ενώπιον της στοιχεία και τα πραγματικά γεγονότα, δεν έχει δε στοιχειοθετηθεί οποιαδήποτε πλάνη, όπως ο ισχυρισμός των αιτητών.

35

3. Δεν έχει αποδειχθεί δυσμενή διάκριση σε βάρος των αιτητών ούτε και ευνοϊκή μεταχείριση των ενδιαφερομένων μερών σε σύγκριση με τους αιτητές. Εν πάση περιπτώσει η έκδοση άδειας σε κάποιο πρόσωπο σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζει ο Νόμος δε συνιστά δυσμενή διάκριση σε βάρος των υπόλοιπων ενδιαφερομένων ή των ήδη αδειούχων.

40

4. Εξίσου ανεδαφικός είναι και ο ισχυρισμός των αιτητών ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανατιολόγητη γιατί επαρκής αι-

τιολογία βρίσκεται τόσο στο κείμενο της απόφασης όσο και στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης.

Η προσφυγή απορρίπτεται με £100 έξοδα.

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

P.I.K. v. Καραγιώργη κ.ά. (1991) 3 Α.Α.Δ. 159,

Παναγιώτου v. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 270,

10

Γεωργίου v. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 1563,

Αρέστης v. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 3822,

15

Αδελφοί Γ. Κ. Μακρή Λτδ. v. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 4150,

Δημητρίου v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1421,

Πουκής v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2044,

20

Ζύγκας v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2218,

Μουτουλλάς - Καλοπαναγιώτης Μεταφοραί Λτδ. v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 932.

25

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ημερομηνίας 22/6/1991 με την οποία παραχώρησαν άδεια ιδιωτικού λεωφορείου στο ενδιαφερόμενο μέρος, εταιρεία Regina (Furnishings) Industries Ltd.

30

A. Γεωργίου, για τον Αιτητή.

35

A. Μαμπουρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή προσβάλλεται η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ημερομηνίας 22/6/1991, που κοινοποιήθηκε στους αιτητές με επιστολή ημερομηνίας 8/7/1991 με την οποία παραχώρησαν άδεια ιδιωτικού λεωφορείου στο όχημα QE995 του ενδιαφερόμενου μέρους, εταιρείας

40

Regina (Furnishings) Industries Ltd.

5 Στις 14/6/1989 το ενδιαφερόμενο μέρος υπέβαλε αίτηση στην Αρχή Αδειών για άδεια οδικής χρήσης για το πιο πάνω λεωφορείο του για τη μεταφορά εργατών του στο εργοστάσιο του στη Βιομηχανική Περιοχή Εργατών.

10 Οι αιτητές υπέβαλαν ένσταση για το λόγο ότι οι ανάγκες της περιοχής μπορούσαν να καλυφθούν πλήρως από τους ίδιους.

15 Η Αρχή Αδειών αφού άκουσε όλους τους ενδιαφερόμενους και έλαβε υπ' όψη της τη σχετική έκθεση του Επαρχιακού Ελεγκτή Μεταφορών Λευκωσίας, ημερομηνίας 3/7/1989, στη συνεδρία της ημερομηνίας 18/10/1989 ενέκρινε την αίτηση του ενδιαφερόμενου μέρους.

20 Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στους αιτητές με επιστολή ημερομηνίας 30/10/1989 οι οποίοι καταχώρισαν ιεραρχική προσφυγή.

25 Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών αφού άκουσε όλους τους ενδιαφερόμενους απέρριψε την ιεραρχική προσφυγή. Στο σχετικό πρακτικό της συνεδρίας της ημερομηνίας 22/6/1991 αναφέρονται τα ακόλουθα:-

30 "Από το σύνολο των ενώπιόν μας στοιχείων έχουμε ικανοποιηθεί ότι το ενδιαφερόμενο μέρος πληροί τα κριτήρια του άρθρου 11 του Νόμου για τη χορήγηση σε αυτόν της αιτούμενης άδειας ιδιωτικού λεωφορείου και ιδιαίτερα κρίνουμε ότι οι ανάγκες του ενδιαφερόμενου μέρους για μεταφορά του προσωπικού του δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν από τα υφιστάμενα αδειούχα δημοσίας χρήσης."

35 Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στους αιτητές με επιστολή ημερομηνίας 8/7/1991 και εναντίον της οποίας οι αιτητές καταχώρισαν την προσφυγή αυτή.

40 Από τους αιτητές προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι άκυρη, γιατί η απόφαση της Αρχής Αδειών, που επικυρώθηκε από την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών ήταν ανυπόστατη, επειδή εκδόθηκε από όργανο το οποίο συγκροτήθηκε και λειτουργούσε με βάση τις πρόνοιες του περί Ορισμένων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Διορισμός Διοικητικών Συμβουλίων Νόμου του 1988 (Νόμος αρ. 149/88) που κηρύχθηκαν αντι-

συνταγματικές στην απόφαση *P.I.K. v. Καραγιώργη κ.ά.* (1991) 3 Α.Α.Δ. 159.

Προς υποστήριξη των ισχυρισμών τους οι αιτητές αναφέρθηκαν επίσης στις υποθέσεις *Παναγιώτου v. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 270, *Γεωργίου v. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1563, στην οποία τελευταία αποφασίστηκε ότι η επικύρωση από την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών άκυρης απόφασης της Αρχής Αδειών είναι επίσης χωρίς νομικό έρεισμα.

5

10

Συμφωνώ απόλυτα με τις πιο πάνω νομικές αρχές όπως διατυπώθηκαν από τους αιτητές και που ακολουθήθηκαν και σε μεταγενέστερες αποφάσεις του Δικαστηρίου. (Βλέπε *Αρέστης v. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 3822, *Αδελφοί Γ.Κ. Μακρή Ατδ v. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 4150, *Δημητρίου v. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1421, *Πουκίς v. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2044, *Ζύγκας v. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2218, *Μοντουλλάς - Καλοπαναγιώτης Μεταφοραί Ατδ v. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 932.

15

Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών μπορεί σύμφωνα με το άρθρο 4Α(4) του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου του 1982, Νόμος αρ. 9/82, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο αρ.84/84:-

20

- "(α) να επικυρώσει την προσβληθείσαν απόφασιν·
- (β) να ακυρώσει την προσβληθείσαν απόφασιν·
- (γ) να τροποποιήσει την προσβληθείσαν απόφασιν·
- (δ) να προβή η ίδια εις έκδοσιν νέας αποφάσεως εις αντικατάστασιν της προσβληθείσης·
- (ε) να παραπέμψη την υπόθεσιν εις την αρχήν αδειών, διατάσσουσα ταύτην να προβή εις ωρισμένην ενέργειαν."

25

30

Η απόφαση της Αρχής Αδειών που αποτέλεσε το αντικείμενο της ιεραρχικής προσφυγής ήταν χωρίς αμφιβολία χωρίς νομικό έρεισμα. Από τα γεγονότα όμως, όπως φαίνονται στο σχετικό φάκελο της διοίκησης που κατατέθηκε, δεν προκύπτει ότι η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών επικύρωσε ή με οποιοδήποτε τρόπο βασίστηκε στην απόφαση αυτή της Αρχής Αδειών ώστε να στερείται και αυτή νομικού ερείσματος αλλά προέβηκε, σύμφωνα με το άρθρο 4Α(4)(δ), πιο πάνω, στην έκδοση νέας απόφασης σε αντικατάσταση της προσβληθείσας.

35

40

Οι υπόλοιποι λόγοι που επικαλείται ο αιτητής είναι ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το νόμο, αποτελεί δυσμενή διάκριση εις βάρος των αιτητών, βασίστηκε σε πεπλανημένα κριτήρια και γεγονότα, θίγει κεκτημένα δικαιώματα των

αιτητών και είναι ανατιολόγητη.

5 Σύμφωνα με τη νομολογία το δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην κρίση του αρμόδιου οργάνου με βάση τα ορθά γεγονότα και την ορθή εφαρμογή του νόμου και των αρχών του Διοικητικού Δικαίου.

10 Η δε ουσιαστική εκτίμηση των γεγονότων τα οποία δεν αποδεικνύονται αντικειμενικά αναληθή και ανακριβή είναι έξω από τα όρια του δικαστικού ελέγχου. Το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο όταν η διοίκηση υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας ή όταν αποδειχθεί πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο ή κατάχρηση εξουσίας.

15 Στην παρούσα υπόθεση η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών στην άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας έλαβε υπόψη της όλα τα ενώπιόν της στοιχεία και τα πραγματικά γεγονότα, δεν έχει δε στοιχειοθετηθεί οποιαδήποτε πλάνη, όπως ο ισχυρισμός των αιτητών.

20 Σύμφωνα επίσης με τις νομικές αρχές που διέπουν το θέμα, δεν έχει αποδειχθεί δυσμενή διάκριση σε βάρος των αιτητών ούτε και ευνοϊκή μεταχείριση των ενδιαφερόμενων μερών σε σύγκριση με τους αιτητές. Εν πάση περιπτώσει η έκδοση άδειας σε κάποιο πρόσωπο σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζει ο Νόμος δε συνιστά
25 δυσμενή διάκριση σε βάρος των υπόλοιπων ενδιαφερόμενων ή των ήδη αδειούχων.

30 Τέλος εξίσου ανεδαφικός είναι και ο ισχυρισμός των αιτητών ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανατιολόγητη γιατί επαρκής αιτιολογία βρίσκεται τόσο στο κείμενο της απόφασης όσο και στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης.

35 Για όλους τους πιο πάνω λόγους έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε ορθά και νόμιμα, είναι απόλυτα αιτιολογημένη και μέσα στα πλαίσια της διακριτικής εξουσίας των καθ' ων η αίτηση. Συνεπώς η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται με £100 έξοδα.

40 *Η προσφυγή απορρίπτεται με
£100,- έξοδα.*